

Beste vrienden,

Dit jaar hebben we, eens te meer, een record aantal inschrijvingen op de BBQ. Ik zie hier ook opvallend veel nieuwe gezichten. Dit bewijst dat ons project op heel wat sympathie kan blijven rekenen.

Ik heb goed en slecht nieuws.

Eerst het goede nieuws.

Recent kregen de gezondheidszone en het hospitaal van Katako-Kombe, vanwege het Congolese ministerie van Volksgezondheid, het label van “**demonstratiezone en hospitaal**” toegekend. Deze promotie is eerder uitzonderlijk in Congo, vooral in verafgelegen rurale gebieden.

Er moet hiervoor aan heel wat voorwaarden beantwoord te worden. Ik bespaar jullie de details, maar het komt erop neer dat zowel in het hospitaal als in de gezondheidszone de nodige diensten worden aangeboden zodat men echt kan spreken van basisgezondheidszorg, en dit tegen een betaalbare prijs. En, dat het beheer degelijk is, ook op financieel vlak.

Jullie zullen denken: hij brengt ons hier een good news show. Dat is juist, en al wie hier aanwezig is en de laatste jaren Katako-Kombe heeft aangedaan, zal vertellen dat er nog één en ander vierkant draait.

Maar als ik terugblik op de beginfase in 2002 is intussen een Congolees mirakel geschied. Het was wel een lang leerproces van contextueel nadenken, met cultuurverschillen omgaan, maar ook met extreme armoede en hoe de lokale mensen wat waardigheid terug te geven. Alles in vraag stellen, te beginnen met jezelf, de juiste keuzes maken, en ook soms het hoofd koel en het been stijf houden.

De bereikte resultaten zijn vooral te danken is aan de inzet van onze **lokale partners**.

Dit alles zou echter ook niet mogelijk geweest zijn zonder de steun van Belgische ngo's.

Memisa heeft een ruime ervaring met de uitbouw van basisgezondheidszorg en ontwikkelt programma's die perfect passen bij de Congolese context. Zodoende kunnen met beperkte middelen toch mooie resultaten geboekt worden. De samenwerking met de het ministerie van Volksgezondheid is uitstekend, ook in onze zone.

AZV of Artsen zonder Vakantie is sinds 2008 actief in Katako-Kombe. Van de 16 missies heeft Herman Devriendt er 15 geleid. AZV heeft als hoofddoel de capaciteiten van het ziekenhuispersoneel te versterken en zorgt ook voor medisch en logistiek materiaal. Het impact op de kwaliteit van de operaties, van het labo, de hygiëne, de anesthesie, de gynaecologie, de sterilisatie en het moederhuis overtreft al mijn verwachtingen.

Vanaf volgend jaar zullen Memisa en AZV officieel heel intensief samenwerken. Katako-Kombe is nu reeds een schoolvoorbeeld van wat een dergelijke samenwerking kan betekenen.

Dank zij de ngo **OORL**, nu **Oftalmo Sankuru**, werd Katako-Kombe op oftalmologisch vlak de 21^e eeuw ingestuurd. De dienst beschikt over moderne apparatuur. Er werden reeds vier cataractmissies uitgevoerd waarvan drie door Herman Burvenich. Voor de geopereerde patiënten zag de toekomst er plots rooskleurig uit.

Zowel AZV als Memisa krijgen steun van de **Belgische Ontwikkelingssamenwerking**. Maar een groot aantal activiteiten was en is slechts mogelijk dank zij **giften** van individuen, waaronder heel wat hier aanwezig, van service clubs en stichtingen, van opbrengsten van jubilea en andere feesten zoals de jaarlijkse bbq, en de steun van de provincie Oost-Vlaanderen en van steden en gemeenten, met niet in het minst onze eigen stad Gent.

Daarnaast heeft de **jumelage** tussen het ziekenhuis **Maria Middelaes** en het ziekenhuis van Katako-Kombe, en dit in het kader van het initiatief **Ziekenhuis voor Ziekenhuis** van Memisa, naast fondsenwerving, gezorgd voor het opsturen van medisch en ander materiaal, evenals van uniformen die de band een uniek gezicht geven.

Al deze steun heeft ons toegelaten de infrastructuur uit te bouwen, maar ook, en misschien vooral, opleidingen te bekostigen van onze gezondheidswerkers.

Het project beoogt inderdaad op termijn zelfredzaamheid.

Het slechte nieuws is dat de gezondheidszone en het ziekenhuis nog ver afstaan van deze zelfredzaamheid.

Er blijven dus nog middelen nodig.

De bijdrage die de Congolese staat levert laat alleen toe wedden te betalen en enkele punctuele acties te ondernemen. Er zijn wel enkele andere buitenlandse ngo's actief maar alleen voor zeer specifieke activiteiten en meestal slechts voor korte tijd. En ngo's trekken liever naar gemakkelijker bereikbare en meer ontwikkelde regio's. Nogal wat Congolezen verstaan niet dat we ons interesseren voor zo'n godverlaten streek.

Een ziekenhuis kan niet functioneren zonder elektriciteit of water.

Wat de **elektriciteit** betreft hebben we al jaren een generator die echter veel en dure diesel verslindt. Daarom is de overschakeling op zonne-energie de beste oplossing. Dit jaar installeerden Rik Neiryck en met twee technici van Energie Assistance zonnepanelen en batterijen, zodat een deel van het ziekenhuis 24 uur op 24 autonoom kan functioneren. We hopen op termijn een tweede installatie te kunnen plaatsen voor de andere diensten.

Wat het **water** betreft kunnen we voldoende regen opvangen tijdens het regenseizoen. De toestand is echter heel anders tijdens het droge seizoen, dat vijf maanden duurt. Dit viel ons op toen we verleden jaar, met Pascal Verdonck en Katrien Vandaele, in het kader van het jumelageproject, Katako-Kombe aandeden. Het spektakel van de rijen kinderen en vrouwen die met emmers op het hoofd water aanbrachten vanuit een bron op meer dan twee kilometer en 80 meter lager gelegen heeft ons diep geraakt.

Er is intussen beslist dat de wateraanvoer naar het ziekenhuis een prioriteit zou zijn. Begin 2017 is een prospectiemissie voorzien met Rik Vereecken, ingenieur en ook voorzitter van Amnesty International Vlaanderen.

Dat hier alles op wieltjes loopt is te danken aan de talrijke **vrijwilligers** die zich de vorige weken en dagen eens te meer hebben ingezet. Bepaalden waren er reeds bij het eerste uur, 11 jaar geleden, en Marc en Kristien Hillaert-Bogaert hebben dat 10 jaar lang met bijzondere inzet in goede banen geleid. Hun taak is nu gedeeltelijk overgenomen door Katrien Vandaele en Patrick Biliet. Jullie zullen gemerkt hebben dat we dit jaar ook meer gebruik gemaakt hebben van de nieuwe informatietechnologieën om onze boodschappen uit te sturen, en we zijn er een aantal geëngageerde IT-mensen van Maria Middelaers bijzonder dankbaar voor. De website is ook volledig aangepast.

Ik zal hiermee afsluiten. Meer namen zal ik niet noemen, want de lijst zou te lang zijn. Maar ik stel voor een hartelijk applaus te geven voor ons team vrijwilligers.

Yves Kluyskens

4 september 2016